

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงแนวคิดและวิธีการในการประเมินราคาคุลภาพรายได้มาตรา 7 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีคุลภาพและการค้า 1994 และความตกลงว่าด้วยการนำมาตรา 7 ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีคุลภาพและการค้า 1994 มาถือปฏิบัติว่ามีลักษณะเป็นอย่างไรทั้งในแง่ของหลักเกณฑ์วิธีการในการประเมินราคาคุลภาพ และหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ โดยในการศึกษานี้จะพิจารณาถึงความเห็นแนะนำ คำวินิจฉัย และกรณีศึกษาขององค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น คณะกรรมการด้านเทคนิคว่าด้วยการประเมินราคาคุลภาพ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการตีความ

ผลการศึกษาพบว่าประเทศไทยยังปฏิบัติไม่ถูกต้อง โดยในส่วนของหลักเกณฑ์ วิธีการประเมินราคาคุลภาพยังมีหลาย ๆ ส่วนที่ประเทศไทยยังไม่ได้มีการบัญญัติไว้โดยชัดเจน เช่น ในเรื่องการซื้อขายมากกว่าหนึ่งครั้งก่อนการนำเข้า การประเมินราคานี้ยังคงไม่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ แม้แต่ในส่วนของหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่หลักเกณฑ์ของประเทศไทย ก็ยังเปิดช่องให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจได้นอกจากที่ความตกลงกำหนดไว้

เหตุจากความไม่สอดคล้องและไม่ถูกต้องครบถ้วนดังกล่าวประเทศไทยในฐานะที่เป็นสมาชิกขององค์กรการค้าโลกซึ่งมีพันธกิจที่จะต้องปฏิบัติตามจริงจำเป็นที่จะต้องศึกษา หลักเกณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้เพื่อตรวจสอบ ทบทวน และแก้ไขหลักเกณฑ์ที่มีอยู่เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาและข้อโต้แย้งเกิดขึ้น